

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 26.7.2012
COM(2012) 417 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU ȘI
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN**

Politica industrială în domeniul securității

Plan de acțiune pentru o industrie a securității inovatoare și competitivă
{SWD(2012) 233 final}

1. INTRODUCERE

Asigurarea securității constituie una dintre preocupările centrale ale oricărei societăți. Nu există nici un domeniu de politică fără o componentă crucială de securitate. Un mediu sigur și liniștit reprezintă chiar baza pe care se așează orice societate stabilă. O industrie a securității competitivă și cu baza în UE, care oferă soluții pentru îmbunătățirea securității, poate aduce o contribuție substanțială la reziliența societății europene.

Industria securității reprezintă un sector cu un potențial semnificativ de creștere economică și ocupare a forței de muncă. În ultimii zece ani, piața mondială a securității a crescut de aproape zece ori de la ~10 miliarde EUR până la o dimensiune de piață de aproximativ 100 de miliarde EUR în 2011. Numeroase studii arată că piața securității, atât în UE, cât și la nivel mondial, va continua să aibă o rată de creștere care depășește creșterea medie a PIB-ului¹.

Ca răspuns la acest potențial semnificativ de creștere de piață, Comisia a făcut din industria securității una dintre părțile esențiale ale inițiativei emblematice UE 2020, „*O politică industrială integrată adaptată erei globalizării – Atribuirea celui mai important rol competitivității și sustenabilității*”². În cadrul acesteia, Comisia a anunțat lansarea unei inițiative dedicate unei politici pentru industria securității.

Prezentul plan de acțiune este primul pas al acestei inițiative dedicate. Obiectivul general este de a îmbunătăți creșterea și de a extinde ocuparea forței de muncă în industria securității din UE.

Datorită nivelului lor de dezvoltare tehnologică, multe întreprinderi (de securitate) din UE se află în continuare printre liderii mondiali în majoritatea segmentelor sectorului de securitate. Evoluțiile recente și previziunile pieței arată, cu toate acestea, o tendință constantă de descreștere a cotelor de piață ale firmelor europene pe piața mondială în decursul următorilor ani. Previziunile industriale și studii independente prevăd o scădere cu o cincime a cotei actuale de piață a firmelor din UE în sectorul securității, de la aproximativ 25% din piața mondială în 2010, până la 20% în 2020, dacă nu se lansează nicio acțiune pentru îmbunătățirea competitivității industriei securității din UE.

Firmele din SUA care se află în poziția de lideri de piață rămân campioane ale tehnologiei și beneficiază, în plus, de un cadru juridic armonizat și de o piață internă solidă. Aceasta le oferă nu numai o bază sigură, dar și beneficiul unei mărci SUA clar recunoscute și ușor de diferențiat, care s-a dovedit a fi un avantaj de mare valoare în fața firmelor din UE în ceea ce privește concurența internațională.

Lipsa unei „mărci UE” similare este deosebit de importantă dacă se consideră că viitoarele piețe centrale pentru tehnologii de securitate nu vor fi în Europa, ci în țările emergente din Asia, America de Sud și Orientul Mijlociu.

Țări asiatice reduc tot mai rapid decalajul tehnologic care le separă de firmele din UE. Fără un avantaj tehnologic, firmele din UE se vor confrunta cu o concurență acerbă, ținând cont și de dezavantajul costurilor de producție pe care îl au adesea întreprinderile din UE.

¹ Toate cifrele și studiile menționate în prezentul plan de acțiune sunt detaliate în documentul de lucru al serviciilor Comisiei (DLS) care însoțește acest plan de acțiune.

² COM(2010) 614 final.

Obiectivul principal al Comisiei este, prin urmare, de a institui o piață europeană internă pentru tehnologii în materie de securitate, care să funcționeze mai bine. Condițiile favorabile de piață internă, intensificarea concurenței și scăderea costurilor de producție prin exploatarea economiilor de scară, sunt, de asemenea, esențiale pentru consolidarea poziției industriei de securitate din UE în acele țări emergente care reprezintă viitorul sectorului de securitate. Ar trebui să se pună un accent deosebit pe sprijinul acordat IMM-urilor în eforturile lor de a intra pe piețe internaționale din țări terțe.

Comunicarea Comisiei care a urmat Forumului european pentru cercetare și inovare în domeniul securității (ESRIF)³ a abordat deja o parte dintre aceste aspecte. Pentru sectorul TIC, promovarea securității reprezintă o parte integrantă a echipamentelor și produselor oferite de firme din sectorul TIC și este esențială pentru competitivitatea viitoare. Acest aspect va fi abordat și în cadrul viitoarei strategii europene pentru securitatea internetului. Până în prezent, însă, nu a existat o abordare coerentă la nivelul UE pentru a îmbunătăți competitivitatea și capacitatea de inovare a industriei securității din UE.

Așa cum arată studiile actuale și opiniile părților interesate⁴, presiunea concurenței mondiale va viza mai curând fabricarea de produse și tehnologii decât serviciile, deoarece acestea constituie cea mai mare parte a potențialului de export în industria securității. Prin urmare, acest plan de acțiune nu acoperă serviciile de securitate ca atare (de exemplu, personalul de securitate *in situ*), ci doar acele servicii de securitate legate de instalarea și întreținerea dispozitivelor de securitate.

Comisia va utiliza toate instrumentele aflate la dispoziția sa pentru a crea o adevărată piață internă pentru tehnologii de securitate, oferind astfel o bază internă solidă pentru industria securității din UE, cu scopul de a câștiga cote de piață pe piețele emergente.

Comisia se va asigura că orice inițiative adoptate pentru dezvoltarea pieței interne pentru tehnologii de securitate respectă Carta drepturilor fundamentale, în special dreptul la viață privată și protecția datelor cu caracter personal.

2. INDUSTRIA ȘI PIAȚA SECURITĂȚII DIN UE

Piața mondială a securității este estimată la o valoare de aproximativ 100 de miliarde EUR (cifra din 2011) cu aproximativ 2 milioane de angajați la nivel mondial. Piața securității din UE are o valoare de piață estimată între 26-36,5 miliarde EUR, cu aproximativ 180 000 de angajați (cifre din 2011).

Cu toate acestea, în prezent, nu există o definiție clară a industriei securității și clasificarea metodică a acestei industrii este împiedicată de o serie de factori:

- Industria securității nu este reglementată ca atare de către principalele nomenclaturi statistice (NACE, Prodcom etc.).
- Producția de elemente de securitate este ascunsă sub o gamă largă de poziții. Statisticile pentru aceste poziții nu fac distincție între activități conexe securității și cele neconexe.

³ COM(2009) 691 final.

⁴ A se vedea DLS.

- Nu există nicio sursă de date statistice disponibilă la nivel european din partea industriei înseși.
- Din punctul de vedere al ofertei, achizitorii de echipamente și sisteme de securitate pot fi reticenți față de furnizarea de informații privind cheltuielile de securitate.

Pentru a remedia lipsa de date privind industria și piața securității, Comisia va elabora o bază empirică prin care să se poată obține cifre mai fiabile privind piețele securității. Cooperarea cu principalele asociații profesionale este esențială pentru un astfel de demers.

Cu toate acestea, industria securității din UE poate fi subdivizată în general în următoarele sectoare⁵:

- securitatea aeronautică;
- securitatea maritimă;
- securitatea frontierelor;
- protecția infrastructurii critice;
- culegere de informații antiteroriste (inclusiv securitatea cibernetică și comunicarea);
- gestionarea situațiilor de criză/protecție civilă;
- protecția securității fizice; și
- îmbrăcăminte de protecție.

Piața securității are trei caracteristici distincte:

- (1) **Este o piață foarte fragmentată, împărțită de-a lungul frontierelor naționale sau chiar regionale.** Deoarece securitatea este unul dintre cele mai sensibile domenii politice, statele membre ezită să renunțe la prerogativele naționale.
- (2) **Este o piață instituțională.** În mare măsură, piața securității continuă să fie o piață instituțională, respectiv una în care cumpărătorii sunt autorități publice. Chiar și în sectoarele în care este o piață comercială, cerințele de securitate rămân în mare măsură încadrate prin legislație.
- (3) **Are o puternică dimensiune societală.** Securitatea constituie una din cele mai importante necesități umane și este, în același timp, un domeniu deosebit de sensibil. Măsurile și tehnologiile de securitate pot avea un impact asupra drepturilor fundamentale și adesea provoacă temeri privind o posibilă compromitere a vieții private.

⁵ Această listă nu este exhaustivă, o prezentare mai detaliată a diferitelor sectoare și a tehnologiilor cuprinse de acestea se poate găsi în DLS.

3. PRINCIPALELE PROBLEME CU CARE SE CONFRUNTĂ INDUSTRIA SECURITĂȚII DIN UE

Aceste trei elemente distincte ale pieței securității sunt, în același timp, determinanții celor trei probleme principale cu care se confruntă industria securității din UE:

(1) Fragmentarea pieței securității din UE

Principala problemă este puternica fragmentare (de exemplu, lipsa procedurilor de certificare și a standardelor armonizate) a pieței securității din UE. Abordările divergente au contribuit la crearea efectivă a cel puțin 27 de piețe de securitate diferite, fiecare dintre acestea fiind împărțită într-un număr mare de sectoare de securitate.

Acest fapt creează o situație mai degrabă unică în ceea ce privește piața internă, dar are, de asemenea, un impact negativ semnificativ, atât asupra ofertei (industrie), cât și asupra cererii (cumpărătorii publici și privați de tehnologii de securitate). El conduce la crearea de obstacole importante în calea intrării pe piață și îngreunează foarte mult, dacă nu face chiar imposibilă, dezvoltarea unor reale economii de scară. De asemenea, fragmentarea duce la o lipsă a concurenței între furnizori și la utilizarea suboptimă a fondurilor publice.

(2) *Decalajul dintre cercetare și piață*

La realizarea C&D pentru noile tehnologii, adesea este foarte dificil pentru industria securității cu baza în UE să prevadă dacă până la urmă rezultatele cercetării vor intra pe piață sau să primească orice fel de asigurare că va exista o piață în sine. Acesta este un fenomen larg răspândit, caracteristic multor sectoare industriale, dar este relevant în mod special pentru industria securității, confruntată mai ales cu o piață instituțională.

Aceasta determină o serie de consecințe negative: de exemplu, nu se explorează concepte de C&D promițătoare, ceea ce înseamnă apoi că anumite tehnologii, care ar putea îmbunătăți securitatea cetățenilor, nu sunt disponibile la cerere.

(3) *Dimensiunea societală a tehnologiilor de securitate*

Acceptabilitatea societală a unor noi produse și tehnologii reprezintă o problemă de ansamblu pentru diferite sectoare industriale. Cu toate acestea, există un anumit număr de specificități care disting tehnologiile de securitate de alte domenii. Tehnologiile de securitate pot afecta direct sau indirect drepturi fundamentale, cum ar fi dreptul la respectarea vieții private și de familie, protecția datelor cu caracter personal, a vieții private sau a demnității umane.

Problemele asociate acceptabilității societale a tehnologiilor de securitate generează mai multe consecințe negative. Pentru industrie, ele înseamnă riscul de a investi în tehnologii care nu sunt apoi acceptate de către public, ceea ce înseamnă investiții risipite. În ceea ce privește cererea, înseamnă obligativitatea de a cumpăra un produs mai puțin controversat, dar care nu îndeplinește în întregime cerințele de securitate.

4. SOLUȚIONAREA PROBLEMELOR

Comisia a identificat o serie de acțiuni politice esențiale pentru îmbunătățirea competitivității industriei securității din UE, pentru stimularea creșterii acesteia și pentru promovarea creării de locuri de muncă. Acțiunile politice esențiale vizează:

- **Soluționarea problemelor generate de fragmentarea pieței** prin: crearea de standarde internaționale/la nivelul UE, armonizarea procedurilor de certificare/evaluare a conformității la nivelul UE pentru tehnologii de securitate și o mai bună valorificare a sinergiilor între tehnologiile de securitate și cele de apărare.
- **Reducerea decalajului dintre cercetare și piață** prin: alinierea programelor de finanțare și îmbunătățirea căilor de exploatare a drepturilor de proprietate intelectuală (DPI), precum și deplina utilizare a achizițiilor înainte de comercializare (PCP) în contextul cercetării în materie de securitate în inițiativa Orizont 2020⁶.
- **O mai bună integrare a dimensiunii societale**, prin evaluarea profundă a consecințelor sociale, inclusiv asupra drepturilor fundamentale, precum și prin crearea unor mecanisme de testare a impactului societal în timpul fazei de C&D.

4.1. Soluționarea problemelor generate de fragmentarea pieței

4.1.1. Standardizare

Standardele joacă un rol major în defragmentarea piețelor și susțin industria în realizarea economiilor de scară. De asemenea, standardele sunt de cea mai mare importanță în ceea ce privește cererea, în special în ceea ce privește interoperabilitatea tehnologiilor folosite pentru primă intervenție, de către autoritățile de aplicare a legii etc. În plus, standardele sunt esențiale pentru asigurarea unei calități uniforme în furnizarea de servicii de securitate. Crearea de standarde la nivelul UE și promovarea acestora la nivel mondial reprezintă, de asemenea, o componentă vitală a competitivității globale a industriei securității din UE.

Cu toate acestea, există doar câteva standarde la nivelul UE în domeniul securității. Standardele naționale divergente constituie un obstacol major în calea creării unei adevărate piețe interne pentru securitate, îngreunându-se astfel competitivitatea industriei UE. Soluționarea acestor divergențe naționale reprezintă un pas de cea mai mare importanță dacă UE dorește să contribuie în mod semnificativ la crearea de standarde mondiale.

Comisia a anunțat deja în comunicarea sa privind o viziune strategică pentru standardele europene necesitatea de accelerare a eforturilor de standardizare în domeniul securității⁷. Prin urmare, Comisia a mandatat în 2011 organizațiile europene de standardizare să realizeze o prezentare generală detaliată a standardelor internaționale, europene și naționale existente în domeniul securității, precum și să stabilească o listă a lacunelor de standardizare. S-au identificat decalaje majore în următoarele domenii:

- chimic, biologic, radiologic, nuclear și explozivi – standarde minime de detectare, precum și de eșantionare, inclusiv în domeniul securității aviației;
- securitatea frontierelor – standarde tehnice comune și de interoperabilitate pentru sisteme automate de control la frontieră, precum și standarde pentru identificatoare biometrice; și
- gestionarea situațiilor de criză/de protecție civilă – standarde pentru interoperabilitatea comunicării, precum și pentru interoperabilitatea structurilor de

⁶ COM (2011) 809 final.

⁷ COM (2011)311 final.

comandă și control, inclusiv interoperabilitatea organizațională, precum și pentru notificarea de masă a populației.

Acțiunea 1: Pe baza acestor priorități inițiale, Comisia va invita organizațiile europene de standardizare să stabilească foi de parcurs concrete și detaliate pentru standardizare. Aceste foi de parcurs pentru standardizare ar trebui să se concentreze generației următoare de instrumente și tehnologii. Pentru aceasta, implicarea utilizatorilor finali și a industriei securității și coerența politicilor vor fi esențiale.

Perioada de punere în aplicare: de la mijlocul anului 2012

4.1.2. Proceduri de evaluare a conformității/certificare

Nu există în prezent niciun fel de sisteme de certificare pentru tehnologii în materie de securitate la nivelul UE. Sistemele naționale diferă foarte mult, contribuind astfel în mod semnificativ la fragmentarea pieței securității. Comisia a identificat domenii în care⁸, într-o fază inițială, ar fi cel mai adecvat să se stabilească un sistem de certificare la nivelul UE, începând cu:

- echipamente de control (detectare) la aeroporturi; și
- sisteme de alarmă⁹.

În ceea ce privește echipamentele de control la aeroporturi, există un întreg corp legislativ la nivelul UE care stabilește cerințele de funcționare pentru astfel de echipamente¹⁰. Cu toate acestea, această legislație nu conține mecanismul de evaluare a conformității necesar pentru ca certificarea echipamentelor de control într-un stat membru să fie recunoscută reciproc în orice alt stat membru. Lipsa standardelor armonizate și obligatorii din punct de vedere juridic la nivelul UE de evaluare a conformității echipamentelor de control la aeroporturi provoacă fragmentarea pieței interne.

În ceea ce privește sistemele de alarmă, există deja unele standarde de performanță europene. În plus, există un mecanism de certificare la nivelul industriei, CertAlarm. Cu toate acestea, acest sistem se confruntă cu problema conducerii private și cu lipsa obligativității pentru autoritățile statelor membre de a accepta certificatele instituite în cadrul acestui mecanism.

În viitor, produsele certificate pe baza unui sistem de certificare la nivelul UE ar putea primi o „etichetă de securitate UE”, similară cu marcajul CE utilizat în domeniul siguranței produselor. După cum a sugerat ESRIF, o astfel de etichetă ar putea acționa ca o „marcă de calitate” pentru produsele de securitate (realizate și validate în UE).

Se estimează cu prudență că, pentru aceste două categorii de produse, industria ar putea face economii de până la 29 de milioane EUR pe an în ceea ce privește costurile de testare și de certificare.

⁸ Detalii cu privire la argumentele și criteriile pentru selectarea domeniilor vizate se pot găsi în DLS.

⁹ Trebuie remarcat faptul că sistemele de alarmă reprezintă un segment deosebit de important, cu o dimensiune de piață de 4,5 miliarde EUR sau 50% din piața de securitate fizică.

¹⁰ A se vedea Regulamentele CE 300/2008, CE 272/2009 și UE 185/2010.

Armonizarea procedurilor de certificare pentru sistemele de control la aeroporturi și pentru sistemele de alarmă ar trebui să aibă un impact pozitiv și asupra creării unei identități europene mai clare pentru aceste tehnologii, o posibilă „marcă comunitară”. Această „marcă” ar trebui să contribuie la îmbunătățirea competitivității pe plan mondial a firmelor din UE față de concurenții lor din SUA și din China.

Acțiunea 2: După o analiză profundă a impactului și după consultarea părților interesate, Comisia va introduce două propuneri legislative: una pentru instituirea unui sistem de certificare armonizat la nivelul UE pentru echipamentele de control (detectare) la aeroporturi; și una pentru instituirea unui sistem de certificare armonizat la nivelul UE pentru sistemele de alarmă. Obiectivul este de a se obține recunoașterea reciprocă a sistemelor de certificare.

Perioada de punere în aplicare: jumătatea anului 2012 – sfârșitul anului 2014

4.1.3. Exploatarea sinergiilor dintre tehnologiile de securitate și cele de apărare

Se poate face o diferență clară între piața securității (civile) și cea a apărării (militare). Cu toate acestea, existența acestor două piețe separate poate fi considerată ea însăși o fragmentare. Într-o anumită măsură, această fragmentare este normală, dat fiind că baza industrială care aprovizionează aceste două piețe nu este complet identică și că utilizatorii finali sunt diferiți, la fel ca și cerințele. Cu toate acestea, această fragmentare se resimte de jos în sus, la nivelul C&D și al dezvoltării capacităților și de sus în jos la nivelul standardizării. Aceasta duce uneori la duplicarea eforturilor de C&D și la imposibilitatea exploatarea economiilor de scară din cauza standardelor diferite în aceste două piețe.

În ceea ce privește C&D, se caută în prezent sinergii civil-militare cu Agenția Europeană de Apărare (AEA), prin intermediul *cadrelor europene de cooperare*. În cadrul acestei cooperări, se desfășoară o coordonare continuă între capitolul dedicat securității din cel de-al 7-lea Program-cadru (PC7) și activitățile de cercetare în domeniul apărării desfășurate de AEA. Obiectivul avut în vedere este de a se sincroniza această cercetare, pentru a se evita duplicările și pentru a se profita de sinergiile posibile. Comisia intenționează să continue și să extindă această cooperare în cadrul Orizont 2020.

În ceea ce privește o cooperare chiar mai strânsă în amonte, în timp ce o astfel de cooperare ar fi utilă în vederea unei planificări mai sincronizate a capacității, Comisia consideră că, în domeniul securității civile, există o astfel de multitudine de autorități publice implicate, încât nu este în prezent posibilă stabilirea unei planificări a capacității comune cu domeniul apărării, în care există în general un singur participant pentru fiecare stat membru, și anume ministerele naționale de apărare.

În ceea ce privește cooperarea din aval, Comisia consideră că dezvoltarea de standarde „hibride”, și anume standarde care se aplică atât pentru tehnologiile de securitate civilă, cât și pentru cele de apărare, ar trebui să fie urmărită în mod activ în domenii în care tehnologiile sunt identice și domeniile de aplicare sunt foarte asemănătoare. Comisia are în vedere o serie de domenii promițătoare pentru astfel de „standarde hibride”, inclusiv tehnologii SDR (*Software Defined Radio*) și anumite cerințe tehnologice pentru sisteme de aeronave fără pilot (de exemplu, tehnologii de percepție și evitare, cerințe de navigabilitate). Numai pentru tehnologiile SDR, se estimează că standardele hibrid ar putea duce la o creștere globală a vânzărilor de un miliard de euro.

Acțiunea 3: Comisia intenționează să emită, în strânsă cooperare cu Agenția Europeană de Apărare, mandate de standardizare pentru organizațiile europene de standardizare în vederea unor „standarde hibride”. Un prim mandat se va emite în curând pentru tehnologii SDR.

Perioada de punere în aplicare: de la mijlocul anului 2012

4.2. Reducerea decalajului dintre cercetare și piață

4.2.1. Alinierea programelor de finanțare, îmbunătățirea căilor de exploatare a DPI

Propunerea Comisiei pentru Orizont 2020 stabilește o legătură strânsă cu o serie de domenii politice, în special afaceri interne. În acest scop, Orizont 2020 prevede reguli DPI specifice pentru cercetarea în domeniul securității, care să permită Comisiei și statelor membre nu doar să aibă acces la partea vizibilă a proiectelor de cercetare în domeniul securității, ci și să utilizeze – în condiții corecte și rezonabile – această parte vizibilă pentru achizițiile ulterioare¹¹.

Aceasta ar trebui să ducă la o exploatare mai directă și mai rapidă de către autoritățile naționale a rezultatelor cercetării în materie de securitate din UE și la o cooperare mai strânsă cu utilizatorii finali, cei mai mulți publici, îmbunătățind astfel considerabil eforturile pentru reducerea decalajului dintre cercetare și piață în domeniul securității.

În plus, cele două componente ale Fondului pentru securitate internă, propuse pentru următorul exercițiu financiar, care privesc, respectiv, frontierele externe și cooperarea polițienească și în materie de vize, prevenirea și combaterea criminalității, precum și gestionarea crizelor, prevăd posibilitatea unor acțiuni finanțate de Uniune de testare și de validare a rezultatelor proiectelor de cercetare în domeniul securității din UE¹².

Pentru utilizarea efectivă a acestei posibilități, normele specifice privind DPI pentru cercetarea în materie de securitate, care să permită Comisiei să utilizeze aceste DPI în condiții corecte și rezonabile, reprezintă o necesitate, pentru a se putea exploata rezultatele cercetării în materie de securitate prin testare și validare ulterioară.

Atunci când este nevoie de capacitățile Uniunii, Comisia va lua în considerare consolidarea acestor măsuri de testare și validare prin achiziționarea efectivă a prototipurilor pentru UE, după caz.

Acțiunea 4: Comisia va utiliza pe deplin noile norme DPI prevăzute pentru cercetarea în materie de securitate în inițiativa Orizont 2020¹³, mai ales prin posibilitatea oferită în cele două programe specifice ale Fondului pentru securitate internă de a testa și de a valida rezultatele obținute în proiectele de cercetare din UE.

Perioada de punere în aplicare: de la începutul anului 2014

4.2.2. Achiziția înainte de comercializare

PCP¹⁴ este un instrument foarte util în eliminarea decalajului între cercetare și piață. Comisia i-a subliniat deja importanța în Comunicarea „O Uniune a inovării”¹⁵, în special în domeniile pentru care există o piață instituțională sau o piață determinată în mare măsură de legislație, dat fiind că achizițiile publice de produse și servicii inovatoare sunt vitale pentru

¹¹ COM (2011)810 final.

¹² COM (2011)750 și 753 final.

¹³ Adoptarea acestor norme este, cu toate acestea, supusă aprobării de către Consiliul European și Parlamentul European.

¹⁴ PCP este înțeleasă aici ca o abordare prin care se achiziționează servicii de C&D, pentru care DPI nu aparțin (exclusiv) autorității contractante. A se vedea COM (2007)799 final.

¹⁵ COM (2010)546 final

îmbunătățirea calității și a eficienței serviciilor publice într-o perioadă de restricții bugetare. În cele din urmă, PCP ar trebui să permită utilizatorilor publici să joace un rol mai important în ciclul inovării prin achiziționarea de noi tehnologii. Achizitorii ar trebui să acționeze în calitate de „agenți ai schimbării”.

Cu toate acestea, până în prezent, numai câteva state membre au utilizat sisteme PCP în domeniul securității. La nivelul UE, în PC7, tema privind securitatea, s-a introdus în apelul din 2011 un program de validare preoperațională, care acționează ca precursor pentru un posibil viitor sistem de PCP.

Orizont 2020 conține un instrument PCP specific, care ar trebui să contribuie în mod semnificativ la depășirea obstacolelor practice legate de punerea în aplicare a PCP.

Pe baza experienței SBIR din SUA¹⁶, o ipoteză prudentă de creștere cu 1% a ratei anuale de creștere datorită C&D printr-un sistem PCP, ar conduce la vânzări suplimentare în industria securității de 2 miliarde EUR din prezent și până în 2020¹⁷.

Acțiunea 5: Comisia intenționează să utilizeze pe deplin instrumentul PCP prevăzut în inițiativa Orizont 2020 și dedică o parte semnificativă a bugetului de cercetare în materie de securitate acestui instrument. Această nouă abordare de finanțare ar trebui să aducă cercetarea mai aproape de piață, reunind industria, autoritățile publice și utilizatorii finali chiar de la începutul unui proiect de cercetare. Comisia consideră că securitatea frontierelor și securitatea aeriană sunt cele mai promițătoare domenii pentru introducerea PCP.

De asemenea, Comisia va încuraja statele membre să lanseze inițiative similare la nivel național, în conformitate cu legislația relevantă în materie de achiziții publice UE.

Perioada de punere în aplicare: de la începutul anului 2014

4.2.3. Accesul la piețele internaționale de achiziții publice

Piața achizițiilor publice din UE a fost întotdeauna foarte deschisă. Partenerii noștri comerciali nu manifestă însă întotdeauna același grad de deschidere. Numai un sfert din piața mondială a achizițiilor publice este deschis concurenței internaționale.

Comisia a propus un regulament¹⁸ pentru a contribui la deschiderea piețelor de achiziții publice la nivel mondial și pentru a asigura întreprinderilor europene un acces echitabil la acestea. Acest regulament este așteptat să cuprindă o serie de instrumente care să asigure atingerea acestor obiective.

Acțiunea 6: Comisia va utiliza pe deplin instrumentele de care dispune pentru a asigura un acces echitabil al industriei sale de securitate pe piețele internaționale de achiziții publice. Dat fiind caracterul sensibil al tehnologiilor de securitate, se va acorda cea mai mare atenție reglementărilor relevante de export.

¹⁶ SBIR înseamnă „Small Business Innovation Research” (Cercetare și inovare în mici întreprinderi) și este un program al SUA de sprijinire a inovării în cadrul IMM-urilor prin intermediul unui sistem de PCP.

¹⁷ A se vedea DLS.

¹⁸ COM(2012) 124 final

4.2.4. Limitarea răspunderii părților terțe (TPLL)

Pentru a micșora decalajul dintre cercetare și piață și, în special, pentru a asigura că amenințarea răspunderii juridice nu împiedică industria securității să dezvolte, să aplice și să comercializeze tehnologii și servicii care ar putea salva vieți, SUA a introdus după 9/11 *US Safety Act*. *US Safety Act* prevede limite pentru răspunderea juridică a furnizorilor tehnologii și servicii în domeniul antiterorismului. Pe piețele țărilor terțe, această legislație ar putea oferi un avantaj competitiv firmelor americane de succes pe piață față de omologii lor din UE.

Este evident că *US Safety Act* a apărut în contextul juridic specific al SUA, în care acțiunile colective reprezintă o caracteristică recurentă. Deși nu se prevede instituirea în Europa a unui echivalent al *US Safety Act*, există necesitatea unei mai bune înțelegeri și a studierii măsurii în care problemele de răspundere juridică împiedică industria să introducă pe piață tehnologii și servicii promițătoare.

Nu există niciun consens general între părțile interesate din industrie cu privire la această chestiune și nu s-a realizat încă o analiză juridică aprofundată privind compatibilitatea cu reglementările naționale sau ale UE.

Actiunea7: Comisia a lansat o licitație pentru un important studiu de analiză a implicațiilor juridice și economice ale limitării răspunderii părților terțe. Studiul va examina și posibilele soluții alternative la TPLL, astfel cum au fost introduse prin <i>US Safety Act</i>, cum ar fi, de exemplu un fond voluntar industrial, o recomandare a Comisiei etc. Acest studiu va ține cont în mod corespunzător de implicațiile asupra drepturilor fundamentale.
--

Perioada de punere în aplicare: 2012 – mijlocul anului 2013

4.3. O mai bună integrare a dimensiunii societale

4.3.1. „Verificarea” impactul societal pe parcursul fazei de C&D

O mai bună integrare a dimensiunii societale în activitățile industriei de securitate ar contribui la reducerea incertitudinii privind acceptabilitatea societală. Aceasta ar trebui să permită utilizarea eficientă a investițiilor în C&D, precum și să permită achizitorilor să cumpere produse care le satisfac în întregime cerințele de securitate și sunt, în același timp, acceptate de către societate.

Prin urmare, Comisia consideră că impactul societal și asupra drepturilor fundamentale ar trebui să fie deja luat în considerare prin angajament societal înainte și pe parcursul fazei de C&D. Acest lucru ar permite abordarea problemelor societale încă din primele faze ale procesului.

Comisia a întreprins deja o serie de activități în vederea integrării dimensiunii societale în tema PC7 privind securitatea. Cu toate acestea, având în vedere inițiativa Orizont 2020, a venit vremea să se consolideze aceste eforturi, să se angajeze societatea în cercetare și să se verifice mai sistematic impactul societal.

Comisia va implica societatea și va face din testarea impactului societal o parte obligatorie, după caz, din toate proiectele sale viitoare de cercetare în domeniul securității¹⁹. Comisia va „verifica” în mod specific impactul societal al noilor tehnologii în toate sistemele sale de PCP de securitate schițate mai sus.

4.3.2. Luarea în considerare a vieții private începând cu momentul conceperii și luarea în considerare a vieții private în setările standard în faza de proiectare

Pe de o parte, este extrem de dificil să se echivaleze considerațiile societale cu cerințele tehnologice, iar situația se complică și mai mult în condițiile varietății largi de produse de securitate de pe piață. Pe de altă parte, aspectele societale legate de securitate variază în mod considerabil între statele membre.

Prin urmare, Comisia consideră că cea mai bună cale de urmat în viitor este de a se introduce conceptul de „luare în considerare a vieții private începând cu momentul conceperii” și a celui de „luare în considerare a vieții private în setările standard”²⁰ în faza de proiectare. În acest scop, agentul economic care dorește să i se auditeze procesul de producție ca fiind compatibil cu principiul „luării în considerare a vieții private începând cu momentul conceperii” ar trebui să îndeplinească o serie de cerințe definite printr-un standard UE adecvat. Acest standard va fi voluntar. Cu toate acestea, Comisia este convinsă că firmele se vor afla sub o puternică presiune societală în sensul respectării acestui standard, care ar trebui să primească o valoare de recunoaștere similară standardului de management ISO 9000.²¹

Acțiunea 8: Comisia va emite pentru organizațiile europene de standardizare un mandat de elaborare a unui standard modelat pe sistemele existente de management al calității, dar aplicate pentru gestionarea problemelor de protecție a vieții private în faza de proiectare.

Perioada de punere în aplicare: jumătatea anului 2012 – mijlocul anului 2015

5. MONITORIZARE

Monitorizarea măsurilor politice anunțate va fi supervizată printr-un grup de experți dedicat înființat de Comisie. Acest grup va reuni toți actorii relevanți în domeniul securității.

Acest grup se va reuni cel puțin o dată pe an pentru a monitoriza progresele.

6. CONCLUZIE

Acesta este primul plan de acțiune al Comisiei care vizează în mod specific industria securității. Prin urmare, nu numai că măsurile anunțate sunt premiere, dar și complexitatea abordării, de la faza de C&D și până la standardizare și certificare, reprezintă o noutate. În funcție de evaluările viitoare, posibilele noi domenii pentru armonizare ar putea include sectoarele de transport terestru și maritim, precum și abordarea TPLL.

¹⁹ Cu excepția domeniilor „inadecvate” precum, de exemplu, cercetarea tehnologică de bază și proiectele privind scenariile și perspectivele.

²⁰ Pentru mai multe detalii privind luarea în considerare a vieții private începând cu momentul conceperii, a se vedea DLS.

²¹ COM(2012) 11

Ar trebui să se țină seama că toate acțiunile enumerate în prezentul document sunt strâns legate de voința statelor membre de a coopera cu instituțiile europene, organismele de standardizare, părțile interesate din sectorul public și privat pentru rezolvarea problemelor legate de fragmentarea piețelor de securitate din UE. Prin urmare, Comisia încurajează statele membre să sprijine inițiativa Comisiei de a îmbunătăți competitivitatea firmelor de securitate din UE și de a reduce obstacolele existente în prezent în calea intrării pe piață.

Comisia este convinsă că măsurile politice schițate în prezentul plan de acțiune vor contribui puternic la îmbunătățirea competitivității industriei europene a securității. Obiectivul Comisiei este de a furniza industriei securității din UE o bază internă puternică de pe care să fie capabilă să se extindă în piețe noi și emergente, în se poate aștepta o creștere viitoare importantă a pieței securității.

O astfel de creștere în interiorul și în afara UE trebuie să meargă mână în mână cu consolidarea măsurilor care vizează o mai bună integrare a dimensiunii societale în activitățile industriei securității. Luarea în considerare a vieții private începând cu momentul conceperii și respectarea drepturilor fundamentale trebuie să fie integrate, ca aspect esențial, în toate tehnologiile de securitate din UE.